

Organ independent

Corporul Contabililor

Int foarte puini acestia și în cînd în Arad există o secțiune a Corporului Contabiliști cu un rol deosebit de important în comercială, economică și mară a țării.

Neastă ignoranță se datoră în bună parte faptului manifestările grupării sunt și poate de sporadice. Pelegem în acest sens, nu manifestările pur profesionale, — natural — sunt cotită, ci manifestările pe planul, ca grup constituit, cu o unitate activitate, cu un bine rat scop, și cu realizări deosebit de lăudabile.

această direcție, deși s-ar realiza lucruri minunate, și, Corpul Contabililor — conducătorii lui, nu și-a manifestat decât foarte anemicență.

nu dacă și-a manifestat-o cînd în cînd, a făcut-o a proteja sau să satisfacă nevoile strămte ale unei societăți.

um, însă, e momentul să se ia la acțiune, deoarece leagănul impune o anumită incadrare și determină o altă spiritualitate.

bernarea să inceteze! omnia" inactivă e un an-

ciență a ajuns cuvântul din ol tuturor.

se afirma e scopul fiecăruia de divid, și cu atât mai trebuie să fie at unei a-

iuni care reprezintă inconținute.

azi mai mult ca oricând breslaș trebuie să fie interesat în activitatea lui în care este integrat.

narea tilișanii la o ținje nu se mai poate face impla achitare a taxei membru. Vremile s-au schimbat. Funcținea a devenit factorul determinant al și al locului pe care el este îndreptățit să-l trăiască în societate. De aceea că dirigitorii Corporu-

ducerii cât și spiritul ce domnește în sănul acestei secțiuni.

R. Gorgan

Allo, Radio Timișoara!...

La 15 Februarie postul de Radio-emisiune dela Chișinău va începe să transmită programe cu titlu experimental.

Iată o ocazie să ne ocupăm puțin de postul de aceași natură care se va înființa la Timișoara. (Mai bine înainte, decât după ce ar fi preatârziu).

Credem că acest post își are un rost precis. Ei bine, programele pe care le va emite vor trebui să servească din plin și cu înțelepciune acest rost.

Anume: condiția da cîstea — desigur, în afară de perfecționarea tehnică indispensabilă — este ca programele postului de Radio dela Timișoara să nu fie ucelești cu programele Bucureștilor și Bodului, tocmai pentru a face distincția între rosturile deosebite ale fiecăruia.

Nu noi avem căderea să arătăm că programele vor trebui să fie cât mai românești, deoarece se vor fi gândit la asta cei încredințați cu întocmirea lor. Ceeace ținem să accentuăm, însă, este necesitatea de a fi intotdeauna gata de răspuns la activitatea ce eventual ar desfășura alte posibilități străine — mai pe față sau mai camuflat — împotriva noastră.

(continuare la pag. 3-a)

P. Selegean

Tradiționala înțelepciune a Poporului român, a ferit nava statului de-a rătaci pe ape primejdioase și, în timp ce în alte părți s'a încercat aventura, România și-a consolidat poziția înăuntru și în afara hotarelor.

Cum statele mici trebuie să țină cont de echilibrul forțelor mariilor puteri, politica lor externă comportă o foarte mare vigilanță, pentru a putea rămâne intotdeauna pe linia de plutire. România se poate mândri că politica ei externă a fost intotdeauna bine reprezentată; interesele românești n'au avut nici cînd de suferit. Acest adevăr poate și mai bine verificat prin comparație.

O scurtă privire retrospectivă asupra politicii externe a micului stat-tampon dela Vest, Ungaria, lipsit cu desăvârsire de diplomatică — dela Apponyi începere — ne dă acel sentiment de superioritate cu înțelesul corolar: demnitate.

România, după o adâncă cumpărire a situației în timpul marelui războiu, și-a ales aliații săi firești, de cari s'a legat indisolubil. Faptul acesta însă, n'a exclus niciodată buna înțelegere cu celealte state. A exclus însă servilismul. Si iată că azi, după Ungaria a trecut sub nelimitată influență a statelor totalitare (după ce a cedat milă dela toată Irmea, lăsându-și sentimentele) poziția fermă a României a atras atenția marilor puteri, care îi doresc acum prietenia.

Cum situația României față de statele democratice este bine definită, rămâne ca

aceeași lucru să se întâmple și feță de statele totalitare.

Cu toate că întrevederile dela Paris și Roma se găsesc în centrul preocupărilor tuturor cancelariilor europene, totuș participarea Printului Regent Paul al Jugoslaviei la vânătoarea regală dela Arad, n'a scăpat atenției străinătății. Convorbirile politice dintre M. S. Regele Carol II și Printul Paul, primesc o deosebită importanță acum, în ajunul vizitei contelui Ciano la Belgrad. E mai mult decât probabil, că Jugoslavia va media cu succes apropierea italo-română.

Politica de totdeauna a României a fost politica de pace. Toți oamenii politici de azi, cari conduc destinele popoarelor, au simțul răspunderilor mai dezvoltat ca oricând. Si toate străduințele lor merg spre același scop: salvagardarea păcii.

Oamenii de stat britanici discută la Roma toate modalitățile de-a mulțumi pe toată lumea. Italia, care și-a formulat revendicările, caută

totuș aranjarea pe cale pacifică a chestiunii.

Cumintenia politică a domnului Mussolini este cu atât mai de apreciat, cu cât în ajunul vizitei domnului Chamberlain la Roma, Ducele primise din partea lui Hitler un mesaj, în care se preciza atitudinea Germaniei și anume: In caz de răsboiu între Franța și Italia, Germania va rămâne neutră, însă binevoitoare Italiai. În momentul cînd un al treilea stat ar interveni în conflict, Italia se va putea baza pe toată puterea armată a Reich-ului. Deosemenea, Germania se obligă să intervînă chiar cînd conflictul se rezolvă numai între Italia și Franța, în cazul cînd Italia ar fi amenințată cu infrângere.

Domnul Mussolini, care la conferința dela München a dat dovadă de alese calități, va găsi fără îndoială — și de rândul aceasta, calea cea bună pentru pacificarea Europei.

Th. Reculescu.

Pentru pacificarea Europei

totuș aranjarea pe cale pacifică a chestiunii.

Cumintenia politică a domnului Mussolini este cu atât mai de apreciat, cu cât în ajunul vizitei domnului Chamberlain la Roma, Ducele primise din partea lui Hitler un mesaj, în care se preciza atitudinea Germaniei și anume: In caz de răsboiu între Franța și Italia, Germania va rămâne neutră, însă binevoitoare Italiai. În momentul cînd un al treilea stat ar interveni în conflict, Italia se va putea baza pe toată puterea armată a Reich-ului. Deosemenea, Germania se obligă să intervînă chiar cînd conflictul se rezolvă numai între Italia și Franța, în cazul cînd Italia ar fi amenințată cu infrângere.

Domnul Mussolini, care la conferința dela München a dat dovadă de alese calități, va găsi fără îndoială — și de rândul aceasta, calea cea bună pentru pacificarea Europei.

Ministerul de externe cehoslovac a dat instrucții ministrului cehoslovac dela Budapesta să facă demers pe lângă guvernul ungar în legătură cu acest incident.

Al patrulea atac unguresc la frontieră ceho-slovacă

CHUST. — A patra agresiune ungării în cursul acestui săptămână s'a produs lângă Bervinkos unde un post de grăniceri cehoslovaci a fost atacat Marți cu focuri de mitralieră și grenade de mână.

Ofițerul de legătură cehoslovac a protestat pe lângă ofițerul de legătură ungar, con-

tra acestei noui violări de către Ungaria a acordurilor recente.

Ministerul de externe cehoslovac a dat instrucții ministrului cehoslovac dela Budapesta să facă demers pe lângă guvernul ungar în legătură cu acest incident.

le organizații profesionale prevăzute de legile actuale și acelea ce vor interveni în acest domeniu, asigurându-și reprezentarea corespunzătoare în forurile conducerii.

3. În afară de manifestările politice care se incadrează toate în „Frontul Renașterii Naționale” germanii cetățeni români pot constitui o organizație proprie pentru scopuri culturale, economice și pentru opere sociale.

In numele și imputernicirea D-lui Fritz Fabricius.

(ss) Hans Hedrich.

Minoritatea germană s'a încadrat corporativ în „Frontul Renașterii Naționale”

Acordul semnat de reprezentantul d-lui Fritz Fabricius

Domnul Armand Călinescu, Ministrul de Interne, a primit Marți în audiență pe Domnul Silviu Dragomir, Comisar General al Minorităților și pe d. Hans Hedrich, imputernicitul minorității germane.

In urma discuțiilor urmate s'a decis intrarea germanilor din România în „Frontul Re-

nașterii Naționale” în condițiile stabilite în acordul ce urmează:

„Având în vedere legea și regulamentul pentru înființarea „Frontului Renașterii Naționale” cum și Decretul și Ju-nalul Consiliului de Miniștri din 4 August 1938 privitor la minorități, s'au stabilit următoare:

1. Germanii cetățeni români se încadrează, în mod corporativ în „Frontul Renașterii Naționale”. În comunele rurale și urbane, cu populație mixtă, se formează secții separate germane. Aceste secții vor fi reprezentate prin 6 membrii în Consiliul Superior Național și unul în Directorat. În birourile secretariilor vor fi numiți și funcționari germani corespunzători.

2. Toate organizațiile profesionale ale Germanilor, cetățeni români, se vor încadra, în mod corporativ, în diferite-

POPASURI

In noaptea de Anul Nou

Schită

de Th. Reculescu

Cutile cubice de beton, în care locuiesc oamenii secolului al douăzecilea, își îșiră ferestrele largi, luminate ca ziua, sau cochete, cu monocoul căte unui stor lăsat în jos, până unde ține strada astă de cartier boeresc. În colț, un felin bătesc ca un semn de exclamare, își poartă dela Crăciun scufița de zăpadă și se miră de un asemenea dar. Undeva, sus, îngerii se bat în sagă cu perine moi, scuturând fulgi albi peste pământul murdar.

Pe stradă, în afară de o bătrâna, nimeni. Anii au încovoiat-o din vreme, pentru a legătura de vreascuri să poată odihni mai bine pe spinarea ei. Merge poticindu-se. În mâna liberă strâng par că o comoară. Gerul i-a inghețat pielea uscată pe oasele mâinii. O duce la gură, să desmorțească. Încearcă să deschidă pumnul. Degetele trosnesc din încheeturi, cu sonoritate de schelet. În palmă a scăpat ceva, apoi s-a prăvălit ca o cometă, în zăpadă. Bătrâna rămasă buimică. Îndreptă palma sub felinar și tot nu-i vea să credă că e ginală.

Se mai incovoe puțin și începu să scormonească omătul. Legătura de vreascuri îi apăsa umerii ca păcatul și bătrâna căzu în genunchi, ca pentru rugăciune. Vreascurile lături. Nu le mai luă în seamă, ci continuă să caute.

De după colț se ivi un domn în blană și soșoni. Când văzu mogâldeașa ghemuită, i se făcu milă:

— Ce cauți, femee?

— Am avut și eu doi lei dela o casă boerească unde am ajutat la spălat de vase și nu știu cum făcui, că i-am pierdut.

— Păi, numai pe ăia-i aveai?

— Doi lei aveam, să cumăr dimineața pâine pentru Nicușor al meu — am un nepot de cinci ani — da'acu'...

Domnul se scăoci în buzunar:

— Ah, cât te compătimesc, sărmană femee! Mi se rupe inima. Să te ajut să-ți găsești banii. Își vădit impresionat, domnul scoase din buzunar o cutie de chibrituri, aprinzând pe rând căte unul.

— Unde i-am pierdut, femee? Erau doi de căte un leu, sau unu de doi?

Femeea în genunchi, indică locul:

— Pe aicea i-am pierdut. Și sufărad în pumni, gemu:

— Că nu mai îmi simt mâinile.

De undeva, dintre case, strănele unui violoncel ridicau o rugă: „Ave Maria”, de Schubert. Îți venea să plângi.

Urcând din josul străzii, un vagabond se opri în colț. Privî scena. Domnul în blană aprinse ultimul chibrit. Se apropie de bătrâna:

— Eu te las, femee. Dumneata mai caută, că e păcat să lași banii în stradă. Eu am vrut să te ajut, am ars și o cutie de chibrituri, dar nu-mi pare rău. Dumneata mai cătu, că trebuie să îgăsești. Apoi plecă.

Vagabondul își scoase o mână din buzunarul pantalonilor și prinse între degete gulerul ridicat al vestonului, stergându-și o lacrimă. Se aproape de bătrâna, o ridică de subțiri și îi puse vreascurile în spate. Se scăoci prin buzunare, dar nu găsi decât un leu și un colț de pâine. I-le dete. Femeea le luă cu mâini tremurănde și, depărtându-se, murmură cuvinte de mulțumire. Dispără în ninsoarea deasă. În intunericul noptii cuvintele ei se mai auzeau ca un slab ecou:

— Pâine... pâine... Nicușor... Nicu...

În colțul străzii, vagabondul rămasă înșipit în zăpadă, ca la o răscruce a vieții. Era noaptea Anului Nou. Pentru el se sfârșise un an și altul miser începea. Colț, în oraș, se petrece cu muzică, vin și femei. Pe stradă e numai el, nemeric și gol. Mai fusese unul, în blană. Își adună toată saliva și o improscă pe urma celui plecat, apoi își strânse mai bine pe trup vestonul petecit. Altădată își strângă paltonul. Dar aseară, subț pod, a venit un orfan, desculț și fără palton. I-l-a dat pe al lui. Acum, nu mai are nici el. Își nici unde să doarmă n'are. Vru să fugă după bătrâna femeie, să-i ceară adăpost, dar degetele esite prin spărtura ciubotelor prinse eră par că rădăcini în zăpadă.

Un drumeț colț grăbit colțul. I-o și frig, sau frică? Își un câine, de cum îl zări, o rupsese la fugă cu coada între picioare, schelălând.

Răscruce de drum-răscruce în viață.

Incotro s-o apuce? Un drum duce în oraș, dar acolo dorm numai boerii; altul duce către albia râului, dar și acela înghețat. Își el n'are unde să doarmă.

Ninge des și liniștit, Ningea frumos, ca ilustrația de Crăciun. Se aproape, în gând, de copilărie. Se întoarce în anii de demult. Nu se recunoaște. Par că n'a fost niciodată copil. A uitat de mult gustul cozonacului. Par că-i povestise trecutul despre așa ceva, dar n'a fost decât o poveste. O poveste prea frumoasă pentru un nemeric, pentru un golan. Să lase trecutul. Nu-i aparține.

Se desmeteci: lângă el crescuse ca din pământ o arătare, în manta neagră de cauciuc și cu șapca de sergent de stradă. Îi cerea actele, dar a celea rămăseseră în paltonul

dăruit orfanului. Omul legii îl luă de gulerul vestonului și îndreptă, pe cel mai scurt drum, la secție. La astă nu se gândise: Avea acum unde să doarmă.

O ușă de cărciumă se căscă, proiectând o lumină galbenă pe caldarăm. Odăta cu ea, răbușni în noapte și refrenul unui cântec:

“... Si toată lumea-i mulțu - u - u - mită...”

Incepea un an nou.

Moșii

*Ce vuet, ce larmă
S'aude din munți?
Vin moșii cărunfi
Cu crește pe frunzi
Si mâna pe armă.*

*E noapte și nor
Si vuetul crește.
Pădurea șoptește
Iar vadul văște
Pe urmele lor.*

*Să nu dee Sfântul
Să între'n pădure
Streini cu secure
Să tae să fure
Si astăzi pământul,*

*Catuncea nici iadul
Nici Tainele sfinte
Nu'i scapă - și minte
Vor fine'n morminte
Că ne-au trecut vadul...*

Maria Botiș-Ciobanu

Prof. E. Dubles.

Clopotașa Mănăstirii Bistrița

Accente de foamnă

Peste calmul zilei, estompat în zare cu accent de
Trec în zdrențe norii - ca armate învinse și fără noroc se po
Intunecată în gânduri, neagră stă pădurea fără să tresă
Un bătlan de baltă a șipat sălbatic crezând c'o să mor
Plângă apa'n scocul morii părăsite, plângă și suspi
Cu ochi stinși de viață, se privesc din straturi florii

grădină
Vântul, ud de ploae, poticnit își duce răsuflarea n
La răspântii, drumul, grav își face cruce și repede trece
Trec fiori de moarte pe întinsuri albe, fără de sună
Gheorghe al Vădaniei și-a lăsat nevasta și se uită n

AI. Neguri

Epigrame

Dlui M. Ar. Dan
*Numele și-a'mbucătășit
Facând din el pseudonim
Si aite-așa, a reușit
Ca să rămână anonim.*

Aceluias,
fiindcă a trimis unui amic
un volum de epigrame și-o
cutie cu figări.

*Fiindcă-i e prieten bun,
El i-a trimis și o figare:
Si aibă omul și tutun
Alături de-atâtă răbdare.*

Lui Petre Selegean, a
propos de catreoul de
alături.

*Să te trimiță unde zici
Crezi că-i în stare doar Mardan?
Eu te sfătușc atunci
Să nu-l citești nici pe Gorgan.*

Th. Reculescu

Unui bărbier, până că se
vânător.
Te ascult cum povestesci
Ca împușcat un rinocer
Si-mi zic așa, fără veun
Mai rar ca astă... bărbier.

De căcălaști când vrea să
te aduc
Te-njură că un disperat
în mai
Cum de nu veri fără să-ți
mai că
...Că-i transportă

... dar
... ul car

... se re
... afac

... curie

... gătie

... te bat

... putred

... re nu

... agat c

... R. Gorg

*Imi spun, de căteori citesc
O epigramă de M. Ar. Dan:
„O, dacă ar ști-acum ce gândesc,
Fără'ndolala, el m'ar da'n...”*

P. Selegean

Colțul Satanei

Împancișări

GRAMA. — Luna lui răciun ne-a adus un dar... literar.

dar care va stincheri și infatuări, dar ne va în schimb ieșirea din și diluarea amarului panașează viață.

Orba de „Buletinul al epigramelor roșii” de subt direcția Irigita Slăvescu, cu spirit subtil ne am mai în coloanele prețioasei bucureștene „Vremea”, nu incercăm aici să o prezintare a novei „Epigrame”. Plăcerea ne o rezervăm pentru dată. Însem să amintim și printre colaboratorii carează și al. **Const. Riu-**

lă, căruia îi suntem dărăspuns.

Cu ne pripim însă, ci să im binisori „ab urbe”.

Anul Const. Riu-lă, a anul trecut, în revista „nu ne înseală memo- „Politia Modernă”, urmă epigramă:

*Unu' furios
e să-mi râñânce capul
amenințat Nea Nae
inceput cu pălăria
de pas.*

Indoială, acest catren „va urma”, și curioși mare să afilă felul în care înceiat diferendul epigramist și Nea Nae, sau legitima întrebare:

Dint. Const. Riu-
lă se poate contesta:
*Iria e de pas
il tău din ce e însă,
ie dă la el Nea Nae?*

nul Const. Riu-lă, cu o

Râzi că te tai!

a colțu' repede

cul unei moșii se adre-
nei tinere frumoase în
ul în care aceasta este
tul de a intra în apă
i, la câțiva metri dis-
o placardă pe care
că se interzice for-
e intră în apă.

Indie, e oprit să se
aici.
aleți să-mi spuneți as-
ainte.

ce? Să vă desbrăcați
...

e retrage din
afaceri

icherul Iic-Goldman
din afaceri.

mai cred. S'a spus
câte ori și tot nu
dar de astă dată e
l care o spune ...

curcătură

afie a unei instituții
bate la poarta unui
stred de bogat. A-
e nu e numai gro-
at ci și tot pe atât
își încreză sprin-

Aviz către proprietarii de casă

Să atragem atențunea proprietarilor de casă, că sunt obligați a mătura și curății zilnic trotuarele din fața caselor lor. Această lucru se impune mai ales în timp de iarnă, când zăpada trebuie îndepărtată de pe trotuare, iar în caz de topire curățarea zăpezii trebuie făcută chiar până la asfalt (sau pavaj). Controlorii Primăriei sunt însărcinați să controleze trotuarele în acest scop, urmând să dreseze procese verbale de contravenție contra proprietarilor ee case, cari nu vor să se conformeze acestor măsuri de salubritate.

Arad, 3 Ianuarie 1939.

Dilei Const. Riu-lă

*Partea de subt pălărie
Ti-am mușcat-o 'S mâños
Nu știam, fără ndotăla,
Că ești construit... pe dos.*

Cu toată graba noastră, totuși răspunsul sosește cam târziu.

Pricina?.. De abia acumăne-a picat în mână — prin amabilitatea unui confrate — revista „Epigrama”.

Dar, deși târziu, totuși, ne incumetăm a da la lumină, **hors concours**, un catren cu tema: „O fată mică se închină”.

Dilei Tudor Măinescu
„O fată mică se închină”.
Ragânda-se de Creator,
Cu îndărarea Lui divină,
Să încă rost de-un... cîitor.

Xugăm să ni se trimită revista: pentru schimb, pentru a o recenză, și pentru a savura spiritele făcute la diferite ocazii mai mult sau mai puțin fericite de confrății noștri.

Satan
pentru conformitate:
Remus Gorgan

Râzi că te tai!

Astfel fiind situația, On.

public este rugat a nu da cre-

zământ știrilor tendențioase

răspândite și să intrebuin-

țeze și pe mai departe ga-

zul aerian.

Cât privește pe cei ce se

ocupă de plasarea gazelor

îcheliate („Aragaz”, „Febegaz”

etc.) On. public este rugat a

cere fiecarei persoane legiti-

mață scrisă, eliberată de fir-

ma la care este angajată, adu-

cându-ne la cunoștință, fie prin

telefon, fie prin o carte posta-

lă, numele agentului respectiv

și adresa firmei în al cărei

nume să se prezintă.

(Urmare din pag. 1-)

Fără indoială că, acestea,

numai în cazuri excepționale,

Intre bucurile mari pe cari

le aşteptăm dela acest post

este aceea de a putea asculta,

în bune condiții, programe

românești, știut fiind că, astăzi,

această plăcere nu prea

ne e dată.

Si încă ceva:

O greșală mare a posturi-

lor noastre este aceea de a

„transmite” ... pauze prea

lungi. Ascultătorul de radio

vrea să se distreze sau să se

delecteze. Pauza prea lungă

îl enervează și atunci întoarce

butonul la altă stație și de

cele mai multe ori e prins de

alte programe. La Beograd,

de pildă, în pauzele cari tre-

buie să fie ceva mai lungi, se

pune căte-o placă de patefon

și ascultătorul e, astfel, reținut.

P. Selegean

Insolențe ungurești

Vecina noastră Ungaria, face mare caz de „menirea istorică” pe care ar avea-o în centrul Europei și de serviciile imense pe care le-ar fi adus civilizației. Grandomania săratilor de peste Tisa e prea bine cunoscută și ne scutește de comentarii.

Dar, în interminabilă manăuareală în care trăesc, Unguri nu sunt capabili să-și mai controleze faptele. Trecutul ne-a dovedit în atâtea rânduri aptitudinile maghiarilor în ceiace privește întreținerea în mod sistematic a unei stări de spirit agitate la granițe și printre minoritățile maghiare din statele succesoare, pentru că să numai vorbim de opriările din trecut și prezent a minorităților din Ungaria, sau de mijloacele de propagandă revizionistă, cum a fost faimoasa „monetărie” Vindisgraetz, sau taberele de teroriști dela Janka-Pusta.

Culmea însă e — și rămâi înmormurit în fața unui astfel de tupeu — că Ungaria ignorează pur și simplu toate aceste pete negre din trecutul ei și, după ce face caz de rolul ei istoric și civilizator în Europa, acuză alte state de fapte pe care ea le săvârșește. Prin posibilitățile sale de radio, face o

înteță propagandă contra statelor succesoare. De un timp îndelungat insultă și instigă contra Cehoslovaciei. Urmările acestor exaltări sunt în genul incidentului dela Munkacs.

Trebue să admirăm calmul Cehoslovaciei, care, ca și omul cu cunoașterea curată, nu face decât să-și urmeze drumul său drept.

După incidentul dela Munkacs, Cehoslovacia a dat un comunicat, care este străbătut în intregime de un ton civilizat. Expunerea de motive arată:

In ceiace privește cererea ungărească de despăgubiri menționată în documentele diplomatice, ministerul afacerilor străine a Ceho-Slovaciei informează că incidentul dela Munkacs din 6 Ianuarie a fost provocat de focurile de pușcă trase de unguri asupra jandarmilor cehoslovaci în apropiere de mănăstirea Sfântul Vasile la Podmonastir.

Din partea cehoslovacă s'a răspuns la focurile trase de unguri numai pentru a impiedica pe unguri să pătrundă pe teritoriul cehoslovac.

In consecință, guvernul cehoslovac nu poate fi socotit ca fiind responsabil pentru regrebaturile sale de radio, face o

cansilor.

Iată, deci, un ton sfidător, cum nici mariile puteri nu întrebunțează. Tot datorită acestor exaltări sunt în genul incidentului dela Munkacs.

Trebue să admirăm calmul Cehoslovaciei, care, ca și omul cu cunoașterea curată, nu face decât să-și urmeze drumul său drept.

După incidentul dela Munkacs, Cehoslovacia a dat un comunicat, care este străbătut în intregime de un ton civilizat. Expunerea de motive arată:

In ceiace privește cererea ungărească de despăgubiri menționată în documentele diplomatice, ministerul afacerilor străine a Ceho-Slovaciei informează că incidentul dela Munkacs din 6 Ianuarie a fost provocat de focurile de pușcă trase de unguri asupra jandarmilor cehoslovaci în apropiere de mănăstirea Sfântul Vasile la Podmonastir.

Din partea cehoslovacă s'a răspuns la focurile trase de unguri numai pentru a impiedica pe unguri să pătrundă pe teritoriul cehoslovac.

In consecință, guvernul cehoslovac nu poate fi socotit ca fiind responsabil pentru regrebaturile sale de radio, face o

Comentarii și polemici

Confratele „Curierul” scria un mic dar entuziasmat articol relativ la ... adâncă înțelegere pe care o manifestă ziariștii din Arad decăderei e vorba de o chestiune ce se ridică peste interesele de ordin personal.

Adunarea pentru constituirea secției de breaslă, de Marți, 10 Ianuarie, a exemplificat și, mai ales, a confirmat această ... teorie ...

Gazetarii arădani au început să se ojore.

Era multă prea armonie?

Interesele ziariștilor arădani au fost, dela Unire și până azi, foarte bine reprezentate. Toate doleanțele le au fost satisfăcute, toată lumea e mulțumită. Acum își pot permite luxul să se și certe.

Să mulțumim — cui? — pentru că avem conducători luminati, plini de abnegație și pătrunși de spiritul de colegialitate.

Dihonia de acum dintre gazetari nu se datorează, cum s-ar crede, faptului că fiecare vrea să fie dirigitor, pentru că foarte modești din fire — gazetarii arădani ar dori să rămână fiecare simplu soldat.

Confirmarea am avut-o la o adunare generală ținută cu două săptămâni în urmă, când am fost mișcați până la lacrimi și — căt pe-acă — în situația de-a nu putea să complectăm postul de președinte al „Asociației Ziariștilor și Publiciștilor”.

Aflăm cu mirare și nu ne vine a crede — cu toate că așa scrie la foaie — că dl. Tiberiu Vuia este „șef de grup de gazetari”. Un grup de ... inițiativă, bineînțeles.

Si noi care credeam că dl. Vuia este cu gazetarii, cu toți gazetarii și pentru toți gazetarii, imparțial! ...

Confratele „Bravo!” consacra o pagină și mai bine a dunării suspomenite dând loc unui articol intitulat „Habenus sectionem”.

Să fie atât de afectat dl. Miclea că nu mai e ... secretar general? Curios...

D. Roosevelt ple că în concediu

WASHINGTON. Președintele Roosevelt a declarat că ar intenția să-și ia un concediu către jumătatea lunii Februarie, însă până acum n'a luat hotărâre definitivă în această privință.

D. Roosevelt a adăugat că

l sătmăreni mai ... des ... teresat.

Dl. Pogana, pus între can și nicavală, nu știe ce reacționeze.

Foarte simplu: să se și cu capra și cu varza.

Dl. Gh. Moțiu, autorul volumului „Stropi din casă vieții” a avut prilejul, la adresa de Marți, să-și înmormă străpici cu câteva considerații asupra caracterului menesc.

Dl. Codrescu e fericit. Din lovitura a prins doi iepuri „Europa și răde și plângă”. Dar noi vom arăta cum vine cazul: Europa răde înainte de a citi „Litera”, plângă după ... Fără doială astăzi ar fi visul Dl. Codrescu ... Să nu ai băi în grija ... Nu-i face Europa o bucurie ca asta ...

Dl. Codrescu a început să semneze mai toate cronicile și articolele de fond ale revistei „Litera”.

Pare-ni se că această revistă face abuz de ... mărci danee.

Sau poate ... se schimbă directorul? ...

Dl. Selegean publică în revista sa o gîngășă scrisă în română.

Pe vremuri ele se buleau dulcinea în sipele Ungheriei cu 7 lacătă. Astăzi, într-un simplu, de h. pt. I. e. tipărit, săpiograf sau le tipărește apoi le împărți ca pe Du electorale ...

Cireva, nu de mult, mult prea sus de aci, în despre dictatori, și de „Capricii” sunt ei să facă (greșala nu e de tipărit). Si că se repetă N. N., precum și acțiunile în fășoară.

Vă rog traduceți în română

Citire tot din același loc. „Trupa era atât de frumoasă, costumată, încât nu știau că sunt oameni sau animale”. Vreți să spuneți?

Cum cum ar deveni O. Colaciu?

Oamenii nu erau sătii, ci satii, — dar satii, nu erau sătii, ci alte

Cum răspund infumurății de la Budapesta

Să vedem acum și tonul comunicatului unguresc:

„Pentru faptul că atacurile cehoslovace s-au repetat în ultimul timp în mod sistematic, cu participarea trupelor regulate, guvernul maghiar consideră că atitudinea statului Ceho-Slovac este intenționată, cu scopul de a ține în neliniște permanentă populația din apropierea liniilor de

demarcări.

Având în vedere această situație în cazul când trupele regulate ceho-slovace ar mai intra din nou pe teritoriul maghiar, deținând linia de demarcare trupele regulate maghiare au primit dispoziții să înceapă și continue urmărirea acestor trupe și pe teritoriul ceho-slovac, până la dezarmarea completă a ata-

și tot noi suntem cei răi.

Uniunea Avocaților din România cere ca redactarea actelor să se facă de avocați — nu de notari

BUCUREȘTI. — Uniunea Avocaților din România a trimis ministrului de justiție o intâmpinare, prin care cere extinderea legii autentifi-

cării actelor din vechiul regat, în toată țara. Cu alte cuvinte, redactarea actelor să se facă e către avocați — nu de notari. Au aderat la aceas-

tă cerere 14.000 avocați din întreaga țară.

Redactarea actelor de către avocați, autentificarea lor de către magistrați și păstrarea lor de către justiție, constituie după această întâmpinare, o întreită garanție, pentru public

Presă belgiană subliniază cu satisfacție stările actuale din România

Bruxelles. — Intreaga presă belgiană notează cu satis-

facție că România își urmează politica pașnică și constructivă, mână de un elan ce arată impresionantă solidaritate.

Budapesta. Guvernul maghiar a comunicat la Roma, Berlin și Tokio, că aderă la pactul anti-komintern.